

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 18CoE/585/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1510227529
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Trandžíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1510227529.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Beaty Trandžíkovej a členov senátu JUDr. Borisa Tótha a JUDr. Paulíny Pacherovej, v exekučnej veci oprávneného: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36 854 140, proti povinnému: P. L., A.. XX.XX.XXXX, W. E. XXXX/XX, XXX XX T. X., zast. JUDr. Ladislavom Slovákovi, advokátom, so sídlom Nemešsegská 6575/35, 929 01 Dunajská Streda, o vymoženie uloženej povinnosti 45.840,07 Eur istiny s príslušenstvom, zmenkovú odmenu v sume 152,80 Eur, trov konania a trov exekúcie, vedenej u súdneho exekútora: Mgr. Jozef Pavlík, so sídlom Exekútorského úradu Nám. M.R. Štefánika 335/16, 906 13 Brezová pod Bradlom, pod č. EX 119/2009, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V pod č.k. 36Er/6933/2010-284 zo dňa 14.04.2016, pomerom hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V pod č.k. 36Er/6933/2010-284 zo dňa 14.04.2016, v časti I. a II. výroku, ktorým súd exekučné konanie zastavil a oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 54,52 Eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, o d m i e t a .

II. Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava V pod č.k. 36Er/6933/2010-284 zo dňa 14.04.2016, v časti III. výroku, ktorým súd zaviazal oprávneného zaplatiť na účet súdu sumu 9,68 Eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, p o t v r d z u j e .

III. Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava V pod č.k. 36Er/6933/2010-284 zo dňa 14.04.2016, v časti IV. výroku, ktorým súd zaviazal oprávneného zaplatiť povinnej sumu 1.457,15 Eur ako náhradu trov exekučného konania do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, m e n í t a k , ž e oprávnený je povinný zaplatiť povinnej sumu 664,23 Eur ako náhradu trov exekučného konania na účet právneho zástupcu povinnej JUDr. Ladislavovi Slovákovi so sídlom Nemešsegská 6575/35, 929 01 Dunajská Streda, IBAN: SK45 0900 0000 0001 9386 2714, BIC kód: GIBASKBX, vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

IV. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V pod č.k. 36Er/6933/2010-284 zo dňa 14.04.2016 prvým výrokom zastavil exekúciu podľa ust. § 50 ods. 5 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), II. výrokom oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 54,52 Eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, III. výrokom súd zaviazal oprávneného zaplatiť na účet súdu sumu 9,68 Eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia a IV. výrokom súd zaviazal oprávneného zaplatiť povinnej sumu 1.457,15 Eur ako náhradu trov exekučného konania do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia, súd prvej inštancie vo vzťahu k skutkovému stavu uviedol, že dňa 06.10.2009 sa začalo exekučné konanie proti povinnej na podklade exekučného titulu - právoplatný a vykonateľný zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Trnava č.k. 22Zm/20/2009-49 zo dňa 17.06.2009. Dňa 25.09.2015 súd prvej inštancie rozhodol VSÚ uznesením č.k. 36Er/6933/2010-219 o zastavení exekučného konania, o vymoženie sumy 45.840,07 Eur o povinnosti oprávneného zaplatiť poverenému súdному úradníkovi trovy exekúcie v sume 54,52 Eur a náhradu trov exekučného konania v sume 4.216,65 Eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti uznesenia; predmetné uznesenie vydal poverený vyšší súdny úradník. Voči uzneseniu exekučného súdu č.k. 36Er/6933/2010-219 zo dňa 25.09.2015 podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol opätovne sudca súdu prvej inštancie uznesením č.k. 36Er/6933/2010-284 zo dňa 14.04.2016. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení poukázal na ust. § 50 ods. 5 Exekučného poriadku o zastavení exekúcie ako nevyhnutný následok právoplatného uznesenia súdu prvej inštancie č.k. 36Er/6933/2010-104 zo dňa 24.05.2012 o vyhovení námietok povinnej proti exekúcii. V súvislosti s rozhodnutím o priznaní trov exekúcie v sume 54,52 Eur (II. výrok), súd prvej inštancie sa riadil zásadou zavinenia, ktoré je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva z dôvodu, že v opačnom prípade by išlo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej. Oprávnený sa výkonom rozhodnutia domáhal splnenia povinnosti z exekučného titulu proti povinnej, ktorá bola úspešná v podaných námietkach proti exekúcii, následkom čoho bolo potrebné exekúciu zastaviť, t.j. k zastaveniu exekúcie z procesného hľadiska došlo zavinením oprávneného. V súvislosti s rozhodnutím o povinnosti oprávneného zaplatiť na účet súdu sumu 9,68 eur (III. výrok), súd prvej inštancie poukázal na ust. § 148 ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku. V súvislosti s rozhodnutím o povinnosti oprávneného zaplatiť povinnej náhradu trov exekučného konania v sume 1.457,15 Eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia (IV. výrok) v súvislosti so vznesenými námietkami povinnej proti exekúcii, súd prvej inštancie sa rovnako spravoval zásadou zavinenia na strane oprávneného, ktorý procesne zavinil zastavenie exekučného konania proti povinnej. Povinná si uplatnila náhradu trov exekučného konania za zaplatený preddavok na trovy znaleckého dokazovania v sume 400,- Eur a trovy právneho zastúpenia v sume 1.057,15 Eur.

2. Proti predmetnému uzneseniu v celom rozsahu podal oprávnený v zákonnej lehote dňa 16.05.2016 odvolanie, v ktorom namietal rozpor s ustanovením § 374 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku a nesprávne právne posúdenie veci tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Oprávnený sa v súvislosti s trovami exekúcie opiera o aplikáciu jednotlivých ustanovení Exekučného poriadku účinného do 31. októbra 2013. V súvislosti s povinnosťou oprávneného zaplatiť na účet exekučného súdu v sume 9,68 Eur (III. výrok) oprávnený poukázal na absenciu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, a preto tento výrok považuje za nepreskúmateľný. V súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov exekučného konania oprávnený poukázal na prísne formálne posúdenie zavinenia iba podľa procesného výsledku. Záver o tom, že oprávnený zavinil zastavenie exekúcie môže súd vyvodiť iba posúdením postupu a správania sa oprávneného, a uložiť mu nahradit' nevyhnutné trovy exekúcie podľa § 203 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku len v prípade, ak k zastaveniu dôjde zavinením oprávneného alebo ak majetok povinného nestačí na úhradu trov exekúcie, t.j. splnením zákonných predpokladov ad 1) exekučné konanie bolo zastavené zavinením oprávneného a súčasne ad 2) existuje príčinná súvislosť medzi zavinením oprávneného a zastavením exekučného konania. Oprávnený v tejto súvislosti uviedol, že nezavinil zastavenie exekúcie, neporušil žiadne procesné predpisy a postup exekučného súdu nemohol ani ovplyvniť. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia nemožno zistiť, čím oprávnený zavinil zastavenie exekučného konania. Nesprávny postup Okresného súdu Trnava pri doručovaní exekučného titulu ako aj nedostatky pri posudzovaní exekučného titulu súdom prvej inštancie vrátane priet'ahov, ktoré boli spôsobené nečinnosťou súdu prvej inštancie, nemôžu byť na ujmu oprávneného. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia riadne nevysvetlil, prečo oprávneného zaviazal zaplatiť trovy v súvislosti so zastavením exekučného konania, keď príčinou zastavenia nebolo správanie oprávneného. Oprávnený vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie; v prípade ak odvolací súd potvrdí napadnuté rozhodnutie, oprávnený navrhuje, aby odvolací súd vo výroku svojho rozhodnutia vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

3. Povinná a poverený súdny exekútor sa na výzvu súdu prvej inštancie k odvolaniu oprávneného nevyjadřili.

4. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok / ďalej len „CSP“) po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že odvolanie oprávneného v časti I. a II. výroku uvedeného uznesenia je potrebné odmietnuť, v časti III. výroku uvedeného uznesenia je vecne správne a v časti IV. výroku uznesenia dospel k záveru, že odvolanie oprávneného bolo dôvodné.

5. Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že dňa 15.10.2009 súd prvej inštancie udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie č. 5105 076419 na základe vykonateľného zmenkového platobného rozkazu Okresného súdu Trnava č.k. 22Zm/20/2009-49 zo dňa 17.06.2009. Poverenie na vykonanie exekúcie si súdny exekútor prevzal dňa 05.11.2009. Dňa 25.11.2009 súdny exekútor postúpil exekučnému súdu na rozhodnutie námietky povinnej proti exekúcii. Súd po preskúmaní obsahu námietok uznesením č.k. 36Er/6933/2010-48 zo dňa 29.04.2011 nariadil znalecké dokazovanie súdnym znalcom z odboru písmoznalectvo, odvetvie ručné písmo, za účelom identifikácie podpisu povinnej pri prevzatí exekučného titulu. Znalec Mgr. Mária Zelenková vo vypracovanom znaleckom posudku č. 12/2012 konštatovala, že nebolo možné potvrdiť alebo vyvrátiť či sporný podpis na doručenke preukazujúcej prevzatie exekučného titulu je podpisom povinnej, a preto súd prvej inštancie uznesením č.k. 36Er/6933/2010-104 zo dňa 24.05.2012 vyhovel námietkam povinnej proti exekúcii. Po uplynutí lehoty na podanie odvolania podal oprávnený dňa 03.08.2012 návrh na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania a zároveň odvolanie proti rozhodnutiu súdu o vyhovení námietok povinnej proti exekúcii. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 36Er/6933/2010-160 zo dňa 05.10.2012 rozhodol o neodpustení zmeškania lehoty na podanie odvolania oprávneného proti uzneseniu založeného v súdnom spise na č.l. 104, voči ktorému podal odvolanie oprávnený. Po predložení súdneho spisu na Krajský súd v Bratislave, odvolací súd uznesením č.k. 21CoE/662/2012-174 zo dňa 26.03.2013 odvolanie oprávneného proti uzneseniu exekučného súdu č.k. 36Er/6933/2010-104 zo dňa 24.05.2012 odmietol a uznesením č.k. 21CoE/662/2012-175 zo dňa 26.03.2013 uznesenie exekučného súdu č.k. 36Er/6933/2010-160 zo dňa 05.10.2012 potvrdil. V priebehu konania pred exekučným súdom povinná požiadala súd prvej inštancie o oslobodenie od platenia súdneho poplatku v súvislosti s úhradou súdneho poplatku v sume 2.759,50 Eur vyrubeneho za konanie o námietke proti exekúcii. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 36Er/6933/2010-197 zo dňa 05.11.2013 nepriznal povinnej oslobodenie od súdnych poplatkov v prebiehajúcom exekučnom konaní, voči ktorému podala odvolanie povinná. Po predložení súdneho spisu na Krajský súd v Bratislave za účelom rozhodnutia o odvolaní povinnej, odvolací súd uznesením č.k. 21CoE/56/2014-205 zo dňa 20.05.2014 predmetné uznesenie založené v spise na č.l. 197 zrušil. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 36Er/6933/2010-219 zo dňa 25.09.2015, vydaným vyšším súdnym úradníkom, exekučné konanie vedené proti povinnej zastavil, oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť poverenému súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 54,52 Eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia ako aj povinnosť zaplatiť povinnej sumu 4.216,65 Eur titulom náhrady trov exekučného konania do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Proti uzneseniu podľa predchádzajúcej vety podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol zákonný sudca súdu prvej inštancie uznesením č.k. 36Er/6933/2010-284 zo dňa 14.04.2016 tak, že I. výrokovou vetou exekučné konanie vedené voči povinnej zastavil, II. výrokovou vetou uložil oprávnenému povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 54,52 eur, III. výrokovou vetou uložil oprávnenému zaplatiť na účet exekučného súdu sumu 9,68 Eur a IV. výrokovou vetou uložil oprávnenému povinnosť zaplatiť povinnej sumu 1.457,15 eur z titulu náhrady trov exekučného konania, to všetko do 3 dní od právoplatnosti predmetného uznesenia. Proti uzneseniu identifikovaného podľa predchádzajúcej vety podal odvolanie oprávnený.

6. Osobitným predpisom pre exekučné konanie je Exekučný poriadok, ktorý pri rozhodovaní o trovách exekúcie v súvislosti so zastavením exekúcie predpokladal pred jeho novelou vykonanou pod č. 299/2013 Z.z. prípustnosť odvolania. Prechodné ustanovenie obsiahnuté v § 243b identifikovanej novely tento dopad na procesnú situáciu prípadného odvolateľa spresnilo tak, že prípustnosť odvolania bude zachovaná len za predpokladu, že odvolanie proti rozhodnutiu vydanému vyšším súdnym úradníkom bolo podané pred 1. novembrom 2013, inak je odvolanie proti rozhodnutiu o trovách exekúcie neprípustné. Trovy exekúcie sú osobitný inštitút, upravený v § 200 a nasl. Exekučného poriadku a pokiaľ by zákonodarca chcel proti rozhodnutiu o trovách exekúcie pripustiť odvolanie, bol by to vyjadril priamo v Exekučnom poriadku tak, ako to je pri iných inštitútoch exekučného konania. Subsidiárne použitie ustanovení CSP podľa § 9a Exekučného poriadku je možné len tam, kde Exekučný poriadok nemá osobitnú úpravu. V súvislosti s odvolaním oprávneného proti I. výroku napadnutého uznesenia o zastavení exekúcie podľa § 50 ods. 5 Exekučného poriadku a II. výroku napadnutého uznesenia o

náhrade trov súdneho exekútora rozhodol sudca súdu prvej inštancie dňa 14.04.2016. Vzhľadom k tomu, že Exekučný poriadok možnosť podať odvolanie proti výroku o zastavení konania v zmysle § 50 ods. 5 Exekučného poriadku výslovne neprípúšťa, a o náhrade trov exekúcie súdnemu exekútorovi výslovne neustanovuje, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie proti I. výroku ani proti II. výroku rozhodnutia nie je prípustné. Súd prvej inštancie správne poučil účastníkov o neprípustnosti odvolania proti I. a II. výroku uznesenia, pretože vo veci rozhodoval zákonný sudca a zo zákona je podanie odvolania proti týmto výrokom vylúčené (§ 50 ods. 5 Exekučného poriadku, § 58 ods. 6 Exekučného poriadku).

Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Keďže odvolanie oprávneného smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné (I. a II. výrok odvolaním napadnutého uznesenia), nemal odvolací súd inú možnosť, ako odvolanie v tejto časti odmietnuť v zmysle ust. § 386 písm. c) CSP. Podľa ustálenej judikatúry súdov SR vrátane Ústavného súdu SR odvolací súd v tomto prípade rozhodol bez toho, aby skúmal vecnú stránku I. a II. výroku napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a jemu predchádzajúce konanie.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V súvislosti s odvolaním oprávneného proti III. výroku napadnutého uznesenia odvolací súd konštatuje, že po preskúmaní spisového materiálu, zisteného skutkového a právneho stavu sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie v časti III. výroku, napádané rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti potvrdil, nakoľko je vo výroku vecne správne. Vzhľadom ku skutočnosti, že vo veci bolo nariadené znalecké dokazovanie na návrh povinnej, povinná zložila na účet exekučného súdu preddavok na znalecké dokazovanie v sume 400 Eur. Po predložení vypracovaného znaleckého posudku č. 12/2012 zo dňa 13.05.2012 a finančného vyúčtovania znalcom, súd prvej inštancie uznesením č.k. 36Er/6933/2010-110 zo dňa 25.05.2012 priznal znalcovi znalečné za vypracovanie znaleckého posudku v sume 409,68 Eur, a zároveň upravil uctáreň súdu prvej inštancie, aby vyplatila ustanovenej znalkyni Mgr. Márii Zelenkovej sumu 400 Eur z preddavku uhradeného povinnou ako aj sumu 9,68 Eur zo štátnych finančných prostriedkov, ktorá prevyšuje zaplatený preddavok na znalecké dokazovanie, titulom náhrady hotových výdavkov za vypracovanie znaleckého posudku. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387ods. 1 CSP potvrdil.

8. Podľa § 9a zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

Podľa § 357 písm. m) CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení (ďalej ako „vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby, ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

V súvislosti s odvolaním oprávneného proti IV. výroku napadnutého uznesenia o náhrade trov exekučného konania v prospech povinnej vo výške 1.457,15 Eur, odvolací súd postupom podľa § 388 CSP zmenil napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie tak, že zaviazal oprávneného na náhradu trov exekučného konania voči povinnej vo výške 664,23 Eur. Z obsahu súdneho spisu je preukázané, že povinná uhradila preddavok na znalecké dokazovanie v sume 400 Eur a taktiež povinná splnomocnila svojho právneho zástupcu (advokáta) na zastupovanie v priebehu exekučného konania, o čom svedčí podanie povinnej súdu doručené dňa 09.07.2013 a založené v spise na č.l. 186, súčasťou ktorého

bolo aj plnomocenstvo na zastupovanie. Odvolací súd ustálil, že základná sadzba za 1 úkon právnej služby v exekučnom konaní je 256,42 Eur, čo predstavuje 1 zo sumy 512,85 Eur podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky. Režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky patrí advokátovi za jednotlivé úkony právnej služby (t.j. 1/100 výpočtového základu), pričom pre rok 2013 predstavuje sumu 7,81 Eur. Odvolací súd po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v tejto časti a s obsahom písomného vyčíslenia trov právneho zastúpenia advokátom povinnej založené v spise na č.l. 215, ako aj s obsahom spisu, čiastočne vyhovel odvolaniu oprávneného, znížil výšku trov exekučného konania a priznal povinnej titulom náhrady trov exekučného konania proti oprávnenému sumu celkom 664,23 Eur, ktorá pozostáva z nasledovného:

a) preddavok na trovy znaleckého dokazovania 400,00 Eur,

b) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom (r. 2013) v exekučnom konaní podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky 256,42 Eur,

1x režijný paušál (r. 2013) podľa § 16 ods. 3 vyhlášky 7,81 Eur,

t.j. trovy právneho zastúpenia povinnej vrátane režijného paušálu v exekučnom konaní predstavujú sumu 264,23 Eur.

Odvolací súd nepriznal povinnej náhradu uplatnených trov právneho zastúpenia za tieto úkony právnej služby:

- vyhotovenie písomného podania zo dňa 02.07.2013 a podania zo dňa 26.11.2013 v súvislosti s uplatnením nároku povinnej o priznanie oslobodenia od súdneho poplatku z dôvodu, že z ust. § 200 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31. októbra 2013 vyplýva, že iba oprávnený a súdny exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Exekučný poriadok vychádzajúc z povahy exekučného konania takýto nárok v prospech povinného neupravoval. Zároveň žiadosť o priznanie oslobodenia od súdneho poplatku nepatrí medzi úkony právnej služby odmeňované tarifnou odmenou podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky, a súčasne sa nejedná o úkon, ktorý sa môže svojou povahou a účelom javiť najbližšie k úkonom, ktoré spoplatňuje vyhláška.

- vyhotovenie písomného podania zo dňa 03.11.2014 z dôvodu, že odvolacieho súdu nebolo zrejmé za aké vyjadrenie si povinná uplatňuje odmenu právneho zastúpenia, nakoľko takéto vyjadrenie povinnej, resp. právneho zástupcu, zo dňa 03.11.2014 sa v súdnom spise nenachádza.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd IV. výrok napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie v súlade s § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené v III. výroku tohto uznesenia.

9. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 396 ods.1 CSP, vzhľadom na skutočnosť, že každá zo strán sporu mala vo veci úspech len čiastočný. Odvolateľ bol v časti I. - III. výrokov napadnutého uznesenia neúspešný a v časti odvolania proti IV. výroku napadnutého uznesenia len čiastočne úspešný, pričom sa jedná o výroky, ktoré sú obsahovo rozdielne. Odvolací súd vzhľadom na túto skutočnosť rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

10. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť v podpísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).